

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 189-ҳадис

189/258 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ الْجَنَابَةِ، دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْحِلَابِ، فَأَحَذَ بِكَفِّهِ، فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ الْأَيْسَرِ، فَقَالَ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ.

189.258 Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон жунубликдан ғусл қилмоқчи бўлсалар, ҳилобга* ўхшаган нарса олдириб келар эдилар. Кафтлари билан (сув) олиб, бошларининг ўнг тарафи, кейин сўл тарафидан бошлар, сўнгра иккала кафтлари билан бошларининг ўртасидан қуяр эдилар».

* Ҳилоб – битта туянинг сути сиғадиган ҳажмдаги идиш.

Манба: hadis.islom.uz

